

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 129.727 van 25 maart 2004
in de zaak A.149.032/XIV-19.010.**

In zake : XXX
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat L. JADIN,
 kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
 Waterloosesteenweg 461

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 30 juni 1956 en van Macedonische nationaliteit, op 18 maart 2004 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 maart 2004 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 5 maart 2004 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 15 maart 2004;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 19 maart 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 24 maart 2004 om 11.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. JADIN, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de

eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

1.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde van voormeld artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, uit de beschikking van de Raadkamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel van 19 maart 2004 blijkt dat verzoeker in vrijheid werd gesteld en niet langer verblijft in het Transitcentrum 127 bis te Steenokkerzeel, zodat niet is voldaan aan de eerste cumulatieve voorwaarde van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2;

1.3. Overwegende dat, in ondergeschikte orde wat de derde voorwaarde van voormeld artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, de verwerende partijen een exceptie van onontvankelijkheid aanvoeren omdat de vordering tot schorsing geen voldoende uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel bevat, zoals vereist door artikel 3, eerste lid, 5/, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de verzoekende partij het volgende nadeel aanvoert:

“Attendu que le requérant souffrirait d’un préjudice grave, personnel, irréparable et actuel en cas d’exécution de la décision attaquée;

Qu’en effet, il se verrait dans l’impossibilité de poursuivre la procédure visant à l’annulation de l’acte attaqué qu’il introduit incessamment devant Votre Haute Juridiction, et se verrait privé de l’exercice de ce droit fondamental de recours dont dispose tout administré face aux décisions de l’administration; qu’éloigné du Royaume, il se verrait dans l’impossibilité de diligenter cette procédure;

Qu’en outre il se retrouverait de retour dans son pays d’origine, la Macédoine, où il a subi des persécutions répétées et graves incluant menaces spécifiques de mort sans jouir de la protection des autorités publiques; qu’il serait exposé à en subir à nouveau;

Que, vu cette crainte objectivement fondée, le requérant estime avoir un intérêt évident à la suspension de la décision attaquée”;

1.3.1. Overwegende dat, wat de derde voorwaarde van artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State betreft, luidens artikel 3, eerste lid, 5/,

van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid een uiteenzetting van de feiten moet bevatten die kan aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat voormelde bepaling zo dient te worden opgevat dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel zeer concrete gegevens moet aanvoeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan; dat het de Raad van State immers moet mogelijk zijn met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het voor de tegenpartijen moet mogelijk zijn om zich tegen de door de verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen; dat de verzoekende partij gegevens dient aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel; dat de verzoekende partij in haar inleidend verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid duidelijk en concreet dient aan te geven welk moeilijk te herstellen ernstig nadeel zij ondergaat of dreigt te ondergaan; dat indien de verzoekende partij hierin te kort schiet, bijvoorbeeld door zich in het schorsingsverzoek te beperken tot algemeenheden, dit euvel in een verder stadium van de procedure niet meer kan worden rechtgezet; dat het immers niet is toegestaan in latere “memories”, “nota’s” of “conclusies” het moeilijk te herstellen ernstig nadeel te concretiseren dat in het schorsingsverzoek op algemene wijze werd aangevoerd; dat met die achteraf aangevoerde gegevens geen rekening kan worden gehouden; dat vage en algemene beweringen of al te summiere uiteenzettingen niet kunnen leiden tot het aanvaarden van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat een groot deel van de rechtspraak van de Raad van State op goede gronden eist dat de verzoekende partij zeer concrete gegevens moet aanvoeren die het door haar omschreven moeilijk te herstellen ernstig nadeel aantonen; dat de rechtspraak van de Raad van State aanneemt dat de verzoekende partij dient aan te tonen welk persoonlijk of specifiek nadeel zij ondergaat; dat het nadeel dient geconcretiseerd te zijn; dat een nadeel van algemene aard niet volstaat, omdat er een geïndividualiseerd verband dient te bestaan tussen de verzoekende partij en het beweerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel;

1.3.2. Overwegende dat het door de verzoekende partij omschreven nadeel niet beantwoordt aan wat in punt 1.3.1. werd ontwikkeld, omdat de verzoekende partij zich beperkt tot een algemene verwijzing naar haar beweerde problemen in haar land van herkomst en zij nalaat met concrete gegevens en op een niet-hypothetische manier aan te tonen welk nadeel zij zal ondervinden door een eventuele uitvoering van de bestreden beslissing; dat bovendien de omstandigheid dat de verzoekende partij van het Belgisch grondgebied zou worden verwijderd, haar niet belet haar verdediging te laten waarnemen

door een Advocaat van haar keuze, vermits op de verzoekende partij niet de wettelijke verplichting rust om persoonlijk te verschijnen, zodat ook dit geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt en dat niet is voldaan aan de derde cumulatieve voorwaarde van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2;

1.3.3. Overwegende dat de vordering bijgevolg niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientig maart tweeduizend en vier, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. Kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	R. VAN DEN EECKHOUT,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DEN EECKHOUT.

D. MOONS.